

آوازهای دیگر

خواننده: سیمین قدیری
آهنگ: فریبرز لاچینی

۱ - یک ستاره

اگه تنها یه ستاره
پر می زد مثل یه شاهین
می اومد پایینِ پایین،
می نشستم من کنارش
می شدم همدم و یارش
می زدم دست نوازش
به تن براق و نازش،
می نشستم من کنارش
می شدم همدم و یارش
می زدم دست نوازش
به تن براق و پاکش،
یه ستاره، یه ستاره، یه ستاره...
می نشوندمش رو موهام
یا روی لاله‌ی گوشام
می سوزوندمش با اشکام
می کشوندمش به خوابام،
می رسوندمش به شب‌هام
می خوابوندمش رو چشمام
می آوردمش تو دنیام
نقره‌ای می شد نفس‌هام
یه ستاره، یه ستاره، یه ستاره...

شاعر: ژیللا مساعد

۲ - باد

او مثل آهو می دود
مثل پرستو می پرد
این سو و آن سو می رود
این سو و آن سو می پرد
باد، باد، باد.

بر خاک جارو می‌زند
بر آب دامن می‌کشد
در باغ و گل هو می‌زند
بر خانه‌ها تن می‌کشد
باد، باد، باد.
سنگین و سنگین
دولا و دولا
از کوها پایین
تا ابرا بالا.

شاعر: محمود کیانوش

۳ - پرنده

یه پرنده، یه پرنده
از تو صحرا
از رو دریا
از توی دشتهای زیبا
اومده نشسته این جا
لبه‌ی پنجره‌ی ما
خواب من پُر از صدای این پرنده
خواب من به رنگ بال این پرنده.
حرفام باور ندارن بچه‌ها
خوابام باور ندارن بچه‌ها
جز پرنده.
یه پرنده، یه پرنده
از تو کوه‌ها
از رو دشتهای
می‌بره به اوج کوه‌ها
می‌بره تا ابرا بالا
من تنها رو از این جا.

شاعر: ژیللا مساعد

۴ - سبز سبز

سنگ و سنگ و سنگ، کوهسارها
شر و شر و شر، آبشارها
صاف و صاف و صاف، جویبارها
سبز و سبز و سبز، کشتزارها

باز و باز و باز، چشم آفتاب
شاد و شاد و شاد، خنده‌های آب
شاخه‌ها و باغ، تاب تاب تاب
سایه‌ها و خاک، خواب خواب خواب.
غصه‌ها همه دور دور دور
چشم‌ها همه نور نور نور
سینه‌ها همه شور شور شور
کار و زندگی جور جور جور.

شاعر: محمود کیانوش

۵ - مادر

از تو چشمای تو دریاها میان
از تو دستات همه رویاها میان
وقتی که از همه چی خسته می‌شم
وقتی که غمگین و افسرده می‌شم
یه تبسم از لبات
همه دنیاُم زیبا می‌کنه.
همه سرها به روی سینه‌ی تو
همه غصه‌ها برای دل تو
پشت این دامن جادویی پاک
همه ترسا می‌ریزن به روی خاک
یه تبسم از لبات
همه دنیاُم زیبا می‌کنه.

شاعر: ژیللا مساعد

۶ - گندم‌زار

گندم‌زار تو بسیار زیبایی
هر فصلی با رنگی می‌آیی
بی‌رنگی، پُرنرنگی، کم‌رنگی
با هر فصل همراهی، هم‌رنگی
گندم‌زار، گندم‌زار، گندم‌زار.
رنگ ابر، رنگ برف، رنگ آب
رنگ زرد، رنگ شب، رنگ خواب
گاهی خشک، گاهی سبز، گاهی زرد
گاهی خیس، گاهی گرم، گاهی سرد
پُرنرنگی، کم‌رنگی

با هر فصل هم‌رنگی
گندم‌زار، گندم‌زار، گندم‌زار.
رنگ برف، رنگ آب
رنگ شب، رنگ خواب
گاهی سبز، گاهی زرد
گاهی گرم، گاهی سرد
پُررنگی، کم‌رنگی
با هر فصل هم‌رنگی
گندم‌زار، گندم‌زار، گندم‌زار.

شاعر: محمود کیانوش

۷ - دوست داشتن

دوست دارم هر چی سبزه، هر چی آبی
هرچی قرمز و شرابی
دوست دارم رنگ بهار رو
رنگ چشم ماهیا رو
رنگ اندوه درختا
رنگ تاریک شبا رو
رنگ آفتاب، رنگ مهتاب
رنگ کرم نازِ شب‌تاب
صدای باد تو درختا
تابش ماه توی شب‌ها.
رنگ خواب چمن‌ها رو
رنگ سرد سحرا رو
رنگ انبوه درختا
رنگ تاریک شبا رو
رنگ موج‌ها، رنگ دریا
رو سر انگشت‌های ابرها
رنگ آفتاب، رنگ مهتاب
رنگ کرم نازِ شب‌تاب
صدای باد تو درخت‌ها
تابش ماه توی شب‌ها.

شاعر: ژیللا مساعد

۸ - بهترین‌ها

واسه خودم یه پنجره
برای تو یه آسمون
واسه خودم یه ستاره
برای تو یه کهکشون
واسه خودم یه چشمه سار
برای تو دریاها رو
واسه خودم یه برگ سبز
یه دشت گل برای تو
می خوام، می خوام.
برای تو یه آسمون
یه دشت گل
دریاها رو.
واسه خودم یه پنجره
یه برگ سبز
چشمه سار رو.
یک کلمه که اسم توست برای من، برای من
یه عالمه حرف قشنگ برای تو، برای تو.

شاعر: بهروز رضوی

۹ - فرزندم

در چشمت دنیایی از لطف و زیبایی
بر رویت سایه‌ای از عشقی خدایی
امروزت را سرشار از شور کودکی
فردایت را روشن با نور دانایی
می بینم، می بینم، می بینم.
با نرمی در گوشت لالایی می خوانم
جسمت را پاره‌ای از قلبم می دانم
با رنجت قلب من می لرزد، می لرزد
با اشکت با آهت می‌گرید چشمانم
چشمت را بر دنیا، بر زشت و بر زیبا
می‌خواهم بگشایی، دریابی فردا را
فردایی که در راه داری تو فرزندم
فردای آینده، فردای ناپیدا.

شاعر: بهروز رضوی

۱۰ - من نوشتم باران

روی دیوار سفید خونه مون
من با رنگ سبزیه جاده کشیدم
جاده‌ای پُر از درخت و گل و یاس
جاده‌ای پُر از بهار و عطر یاس
رنگ سبزم کم اومد
باد اومد، پاییز اومد
روی جاده‌ی قشنگ
ابر اومد، بارون اومد
من نوشتم بارون.
روی دیوار سفید خونه مون
من با رنگ آبی دریا کشیدم
توی دریای قشنگ رو دیوار
من با رنگ آبی قایق کشیدم
رنگ آبیم کم اومد
موج اومد، بارون اومد
روی دریای قشنگ
ابر اومد، بارون اومد
من نوشتم بارون.

شاعر: احمد رضا احمدی

۱۱ - دو چشم بسته

دو چشم بسته‌ی من رو
صدای خسته‌ی من رو
کسی بارو نداره
کسی باور نداره.
من از فصل زمستونم
من از سرما و بارونم
کسی بارو نداره
کسی باور نداره.
خونه بارون می‌گیره
دل من جون می‌گیره
همه این‌ها قصه بود
کسی باور نداره
کسی باور نداره.

شاعر: احمد رضا احمدی